

افزایش ۹۹۶ همتی منابع بودجه ۱۴۰۵ برای توسعه زیرساخت‌ها

عضو کمیسیون تلفیق اعلام کرد لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ با رشد ۵۳ درصدی نسبت به اعتبارات سال گذشته ارائه شده و مجموع اعتبارات بودجه جاری به ۵ هزار و ۲۲۲ هزار میلیارد تومان رسیده است. عبدالکریم هاشمی‌نخل‌ابراهیمی، نماینده مردم جاسک، رودان، سیریک و میناب در مجلس افزود: در بررسی‌های کمیسیون تلفیق، منابع جدید درآمدی از جمله تغییر نرخ ارز مبنای محاسباتی پیشنهاد شد که باعث افزایش اعتبارات فراتر از پیشنهاد دولت شد. این عضو کمیسیون تلفیق با تشریح جزئیات تغییرات انجام شده، گفت: درآمدهای مالیاتی نسبت به لایحه دولت ۵۸۰ هزار میلیارد تومان افزایش یافت و از ۳ هزار و ۴۰۱ هزار میلیارد تومان به ۳ هزار و ۹۱۹ هزار میلیارد تومان رسید. همچنین در بخش واگذاری‌های دارایی مالی که شامل اوراق و استقراض از صندوق توسعه ملی است، ۴۷۸ هزار میلیارد تومان افزایش نرخ ارز در بودجه سال جاری حدود ۸۵ هزار تومان بود که در بودجه سال آینده به ۱۲۳ هزار تومان افزایش یافته است. مجموع این افزایش‌ها در بودجه عمومی به حدود ۹۹۶ هزار میلیارد تومان رسیده است که بخش عمده‌ای از آن صرف تمکک دارایی‌های سرمایه‌ای برای توسعه زیرساخت‌های بزرگ‌راهی، بندری و ریلی در شرق و غرب کشور خواهد شد. نماینده مردم هرمزگان در مجلس با اشاره به انتقادات مطرح شده مبنی بر فشار مالیاتی بر مردم، تأکید کرد: افزایش‌های مالیاتی پیشنهادی در کمیسیون تلفیق عمدتاً شامل واردکنندگان کالاهای لوکس و خودرو می‌شود و قشر ضعیف جامعه هدف قرار نگرفته‌اند. وی با بیان اینکه کاهش شدید واردات و محدودیت درآمدهای نفتی چالش‌هایی است که وجود دارد، خاطرنشان کرد: هدف دولت و مجلس افزایش حقوق و دستمزد در یافت مجوز از پلیس امن عمومی را به اتاق‌های حمایت از معیشت مردم است. وی تصریح کرد: با وجود چالش‌های اقتصادی، تلاش می‌شود با مدیریت صحیح منابع، سطح آمادگی دفاعی کشور حفظ شده و توسعه زیرساخت‌ها با سرعت ادامه یابد تا شاهد پیشرفت و تعالی کشور در تمام عرصه‌ها باشیم.

دستورالعمل واحدهای صنفی در ماه رمضان ابلاغ شد

اتاق اصناف ایران با صدور اطلاعیه‌ای، دستورالعمل نحوه فعالیت واحدهای صنفی در ماه رمضان و الزامات در یافت مجوز از پلیس امن عمومی را به اتاق‌های سراسر کشور ابلاغ کرد. در این اطلاعیه آمده است: با توجه به در پیش بودن ماه مبارک رمضان و به منظور ایجاد هماهنگی و ارتقای سطح تعامل و همکاری مضاعف فی‌مابین جامعه اصناف و پلیس، بویژه در ایام ماه مبارک و در راستای مدیریت منسجم فعالیت‌های صنفی، ارتقای انضباط اجتماعی، تسهیل امور واحدهای صنفی و کاهش مراجعات و تراحمات غیرضرور دستورالعمل پلیس نظارت بر اماکن عمومی فرجا به اتاق اصناف ایران ارائه شده است.

بر این اساس سامانه صدور مجوز فعالیت صنوف در ماه مبارک رمضان که از سال گذشته در گاه «پلیس من» به نشانی http://police-man.ir راه‌اندازی شده است، از تاریخ ۱۴۰۴/۱/۱۵ فعال بوده و مبنای دریافت و بررسی در خواست‌های مربوط است. بر این اساس، فرایند ثبت درخواست، بارگذاری اطلاعات و پیگیری صدور مجوز فعالیت صنوف در ایام ماه مبارک رمضان، صرفاً از طریق درگاه «پلیس من» انجام خواهد شد.

اعتبار وام ازدواج و فرزندآوری افزایش یافت

نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جریان جلسه علنی نوبت صبح دیروز، سه‌شنبه، قوه مقننه و در جریان بررسی الزامات مصارف لایحه بودجه ۱۴۰۵ مصوباتی در ردیف ۵ راجعی داشتند. بر اساس رأی نمایندگان مجلس حداقل مبلغ تسهیلات قرض‌الحسنه مذکور در قوانین از جمله قوانین مربوط به ازدواج، فرزندآوری و ودیعه خرید یا ساخت مسکن ۴ میلیون و ۷۵۰ هزار میلیارد ریال (۵۰۰ هزار میلیارد ریال بابت پرداخت تسهیلات مجدم برای مسکن اینارگران) در نظر گرفته شد. بنا بر این گزارش، منابع به ازادواج، فرزندآوری و ودیعه خرید یا ساخت مسکن ۲۷۰ همت بود که اعضای تلفیق بودجه مجلس آن را به ۲۷۰ همت افزایش دادند که در گزارش قبلی کمیسیون به صحن، همین میزان بود اما بر اساس مصوبه روز گذشته این کمیسیون، این منابع را بار دیگر افزایش داد.

رشد ۴۵ درصدی درآمدهای مالیاتی با هوشمندسازی

رئیس سازمان امور مالیاتی از افزایش ۴۵ درصدی درآمدهای مالیاتی در یک سال گذشته خبر داد و هوشمندسازی نظام مالیاتی را عامل اصلی افزایش اعتماد مودیان و بهبود فضای کسب‌وکار دانست. سیدمحمدهادی سبحانین‌مهمچین با اشاره به اجرای قانون برنامه هفتم،از استقلال فرآیندهای نادرس مالیاتی به عنوان گامی مهم در جهت عدالت‌محوری و رسیدگی بی‌طرفانه به اعتراضات مودیان نام برد.

گزارش «وطن امروز» درباره تغییر مسیر از دور زدن تحریم‌ها به بی‌اثر کردن آنها

تجارت در جهان پسادلاری

فشار از مبدا سلب شود.

تحقق این تغییر نگاه استراتژیک، مستلزم درک عمیق نظم نوین جهانی و بهره‌برداری هوشمندانه از ظرفیت بلوک‌های قدرت نوظهور، پیمان‌های پولی جایگزین و بازارهای فرامنطقه‌ای است. تحلیل حاضر باهدف ترسیم نقشه راهی برای عبور از بن‌بست‌های کنونی، به بررسی تطبیقی الگوهای موفق خنثی‌سازی تحریم در سایر کشورها پرداخته و با نگاهی آسیب‌شناسانه، ضعف‌های ساختاری داخلی را بازخوانی می‌کند. در نهایت، این نوشتار با ارائه یک برنامه عملیاتی و زمان‌بندی‌شده، مسیرهایی را ترسیم می‌کند که ایران از طریق آنها می‌تواند از مرحله انفعال خارج شده و با بهره‌گیری از فرصت‌های ژئواکونومیک در جهان پسادلاری، جایگاه خود را به عنوان بازیگری تاب‌آور و تأثیرگذار در اقتصاد جهانی تثبیت کند.

فرصت‌های راهبردی بی‌بدیلی را برای تنوع‌بخشی به درآمدهای ارزی و تقویت تاب‌آوری صادراتی فراهم کرده‌است. آمارهای اخیر نشان‌دهنده جهشی محسوس در مبادلات تجاری ایران با کشورهای آفریقایی است به گونه‌ای که تجارت با ۳۹ کشور این قاره در ۹ ماه نخست سال ۲۰۲۵ با رشدی حدوداً ۶۶ درصدی به رقم تقریبی ۹۴۰ میلیون دلار رسیده‌است. این بازار پرکشش می‌تواند به‌عنوان یکی از ستون‌های راهبرد خنثی‌سازی تحریم‌ها، از فشار متمرکز بر بازارهای سنتی بکاهد. علاوه بر ابزارهای تجاری و مالی، نقش آفرینی در پروژه‌های منطقه‌ای و کریدورهای ترانزیتی نیز اهمیت ژئوپلیتیک و اقتصادی دوجندانی یافته است. تحولات پیرامون مسیرهای حمل‌ونقل، بویژه در منطقه حساس قفقاز، جنوبی و رقابت قدرت‌ها بر سر کنترل خطوط ترانزیتی، ضرورت بازتعریف جایگاه ایران در شبکه‌های جهانی حمل‌ونقل و انرژی را آشکار می‌سازد. از آنجا که هر گونه تغییر در موازنه کنترل این مسیرها می‌تواند سود یا زیان‌های ژئواکونومیک بزرگی را رقم بزند، مشارکت فعال در توافقات‌های منطقه‌ای و تثبیت نقش ایران در کریدورهای بین‌المللی، گامی حیاتی در جهت بی‌اثر کردن ابزارهای فشار بین‌المللی محسوب می‌شود.

مالی جایگزین است. در این میان الگوی کشور چین به عنوان یک نمونه موفق قابل مطالعه است. چین با تمرکز بر بلوک‌های اقتصادی همسو و ایجاد مراودات تجاری کلان، ثابت کرد برقراری ارتباطات نهادی و بلندمدت می‌تواند از اثرگذاری فشارهای خارجی بکاهد. این کشور در دهه‌های اخیر توانست با تحکیم روابط خود با مجموعه‌ای از کشورهای همراه، از تکیه بر بازارهای متخاصم فاصله گرفته و ثبات اقتصادی خود را تضمین کند.

روسیه نیز نمونه دیگری از این تغییر رویکرد است که پس از تشدید محدودیت‌ها، با چرخش به سمت شرق و گسترش پیوندهای تجاری با قدرت‌هایی نظیر هند و چین، بازارها و مسیرهای جدیدی را برای صادرات انرژی و کالاهای خود ایجاد کرد. آمارهای موجود نشان‌دهنده رشد چشمگیر حجم تجارت میان روسیه و چین در دوره‌های بحرانی است که نشان می‌دهد بهره‌رم وجود نوسانات، ایجاد کانال‌های جدید توانسته است تاب‌آوری اقتصادی این کشور را ارتقا دهد.

این الگوها ثابت می‌کنند که جایگزینی پیوندهای نهادی با روش‌های سنتی، کلید خنثی‌سازی پایدار محدودیت‌هاست. در همین راستا، توجه به ظرفیت‌های نوظهور از جمله در قاره آفریقا،

مطرح شده‌است. در حال حاضر بسیاری از کشورهای منطقه و شرکای استراتژیک شرقی، فعالانه در حال طراحی و پیاده‌سازی مسیرهای مالی و ابزارهای جدیدی هستند که وابستگی به سازوکارهای تحت سلطه دلار را به حداقل می‌رساند. این تحول بنیادین نه تنها تاب‌آوری اقتصادی را افزایش می‌دهد، بلکه به شکل مستقیمی از کارایی ابزار تحریم به عنوان یک اهرم فشار خارجی می‌کاهد و آزادی عمل بیشتری در مراودات بین‌المللی ایجاد می‌کند.

علاوه بر تغییر در ساختارهای مالی، بازنگری در نقش واسطه‌های تجاری و بنادر ترانزیتی سنتی نیز یکی دیگر از ضرورت‌های فعلی است. اگرچه کانال‌های ترانزیتی و مالی مبتنی بر «امارات» پیشینه‌ای طولانی در اقتصاد ایران دارند اما وابستگی بیش از حد به این واسطه‌ها در سال‌های اخیر ریسک‌های ژئوسیاستیک و محدودیت‌های پیش‌بینی‌ناپذیری را به همراه داشته است. بر همین اساس،

نشانه‌ها و مسیرهای آرایش جدید اقتصادی پیرامون ایران

یکی از کلیدی‌ترین روندهای نوظهور که ایران می‌تواند در راستای ارتقای جایگاه بین‌المللی خود از آن بهره‌برداری کند، جنبش «چندجانبه‌سازی شرکا» و الحاق به بلوک‌های قدرت نوظهور است. گسترش نهادهایی همچون «بریکس» و شکل‌گیری سازمان‌های جایگزین برای نظم سنتی غربی، بستر مناسبی را فراهم آورده تا امکان گفت‌وگوهای استراتژیک و برخورداری از تسهیلات مالی در چارچوب‌های غیرغربی به طور چشمگیری افزایش یابد. این بسترهای نوین به کشورها اجازه می‌دهند روابط تجاری خود را فراتر از هسته مرکزی متکی بر دلار تقویت کرده و در یک فضای دیپلماتیک و اقتصادی چندقطبی به کشگری بپردازند.

در امتداد این رویکرد ساختاری، استفاده فزاینده از ارزهای ملی و ابداع کانال‌های پرداخت جایگزین به عنوان ابزاری کارآمد برای کاهش فشار تحریم‌ها

از انفعال تا بی‌اثرسازی فعال

بر پایه تحلیل‌های دقیق حقوقی و سیاسی، شناسایی

و اصلاح نقاط ضعف ساختاری در نظام اقتصادی و دیپلماتیک، نخستین گام در مسیر خنثی‌سازی تحریم‌ها محسوب می‌شود. یکی از جدی‌ترین چالش‌های داخلی در این زمینه، فقدان مستندسازی دقیق، شفاف و علمی از هزینه‌ها و پیامدهای واقعی تحریم‌ها بر پیکره اقتصاد است که این امر، توان کشور را برای اقامه دعای مؤثر در محاکم بین‌المللی به‌شدت تضعیف کرده است. علاوه بر این، تداوم رویکرد «دور زدن» تحریم‌ها به جای سرمایه‌گذاری بنیادی در شبکه‌های پایدار تجاری و فناوری، هزینه‌های مبادلاتی را افزایش داده است. این چالش در کنار وابستگی بیش از حد به واسطه‌ها و کانال‌های سنتی (بویژه برخی مسیرهای ترانزیتی و مالی در امارات) ریسک‌های سیاسی ناخواسته‌ای را به کشور تحمیل می‌کند. همچنین، ضعف در توسعه فناوری‌های انسانی و زنجیره‌های ارزش افزوده، مانعی بزرگ در مسیر جهش صادرات غیرنفتی ایجاد کرده است. لذا صاحب‌نظران تأکید دارند که باید از مرحله انکار یا انفعال، به سمت یک برنامه‌ریزی فعال و ساختاریافته برای بی‌اثر کردن ابزارهای فشار حرکت کرد.

به مسیر پیاده‌سازی راهکارهای عملی، تنوع‌بخشی هدفمند به شرکای تجاری به عنوان یک اولویت راهبردی مطرح است. این رویکرد مستلزم هدف‌گذاری دقیق برای گسترش نفوذ در بازارهای آفریقا، آسیای جنوبی و آمریکای لاتین از طریق انعقاد توافقنامه‌های دوجانبه، تضمین‌شده و برنامه‌ریزی‌شده است؛ چنانکه موفقیت در افزایش تجارت با ۳۹ کشور آفریقایی، نمونه‌ای عینی و قابل تعمیم از این پتانسیل به شمار می‌رود. همزمان با این تنوع‌بخشی، ایجاد تراز تجاری متوازن با شرکای کلیدی نظیر چین و روسیه ضرورتی انکارناپذیر است. تحقق تراز تجاری نزدیک به صفر یا متوازن با این قدرت‌های اقتصادی، آسیب‌پذیری کشور را در مواجهه با نوسانات ناگهانی یا کاهش صادرات در یک بازار خاص به حداقل می‌رساند و ذیل راهبرد «دوجانبه‌گرایی»، ثبات اقتصادی بیشتری را

فرصت‌های ژئواکونومیک ایران در جهان پسادلاری

تحقق راهبردهای خنثی‌سازی تحریم، بهره‌رم پتانسیل‌های موجود، با مخاطرات و هزینه‌ها جدی همراه است که نیازمند تامل و مدیریت هوشمندانه است. در لایه خارجی، فشارهای سیاسی و اقتصادی بازیگران بین‌المللی، بویژه در تلاش برای محدودسازی تجارت نفتی ایران، می‌تواند اثربخشی برخی مسیرهای سنتی و نوین را با چالش مواجه کند. چنانکه گزارش‌های اخیر نشان‌دهنده حساسیت بالای تعاملات در بازار نفتی چین تحت تأثیر این فشارهاست. در لایه داخلی نیز، سرمایه‌گذاری در حوزه‌های حیاتی همچون فناوری و زیرساخت‌های لجستیک، فرآیندی زمانبر و نیازمند منابع مالی کلان است که هماهنگی دقیق میان‌بخشی را می‌طلبد. علاوه بر این، رقابت فشرده منطقه‌ای بر سر تصاحب مسیرهای ترانزیتی و کریدورهای استراتژیک، تهدیدی برای منافع ژئواکونومیک ایران محسوب می‌شود، مگر آنکه با یک دیپلماسی منطقه‌ای فعال و پیش‌دستانه همراه شود.

این عبور از این چالش‌ها، تدوین و اجرای یک برنامه عملیاتی دقیق برای ۱۲ ماه آینده ضرورت دارد. محور نخست این برنامه بر تنوع‌بخشی به صادرات استوار است که طی آن باید ۵ بازار اولویت‌دار در قاره‌های آفریقا، آسیای جنوبی و آمریکای لاتین شناسایی شده و همزمان بسته‌های حمایتی ویژه‌ای برای تقویت صادرکنندگان و اعزام هیات‌های تجاری تخصصی پیش‌بینی شود. در گام بعدی، تکمیل و پیاده‌سازی الگوی تراز تجاری دوجانبه با دست کم ۳ شریک راهبردی یعنی چین، روسیه و هند در دستور کار قرار می‌گیرد؛ هدفی که از طریق انعقاد قراردادهای ارزی مشخص و ایجاد توازن در مبادلات کالایی دنبال خواهد

به ارمان می‌آورد.

بخش دیگری از راهبردهای کلیدی بر تحول در نظامات مالی و حقوقی تمرکز دارد. برای عبور از بن‌بست‌های بانکی، توسعه نظام‌های پیام‌رسان مالی منطقه‌ای (مشابه سوئیفت)، بهره‌گیری گسترده از ارزهای ملی در تبادلات تجاری و انعقاد قراردادهای ارزی بلندمدت با تضمین‌های معتبر بانکی پیشنهاد می‌شود. این تمهیدات باید با ابزارهای حقوقی کارآمد تقویت شوند. به این معنا که در تمام قراردادهای سرمایه‌گذاری و تجارت خارجی، «بندهای ضد تحریم» و مکانیسم‌های داوری بین‌المللی گنجانده شود. این اقدام سبب می‌شود شرکای تجاری نتوانند به سادگی و به بهانه فشارهای بین‌المللی، تعهدات خود را نادیده گرفته یا بازار ایران را ترک کنند. در واقع این قواعد حقوقی، هزینه همراهی با تحریم‌ها را برای طرف مقابل افزایش می‌دهد.

در لایه زیرساختی و تولیدی، اتخاذ یک سیاست صنعتی مبتنی بر فناوری‌های انسانی و ارتقای زنجیره ارزش، راهگشای خروج از محدودیت‌های کنونی خواهد بود. سرمایه‌گذاری هدفمند در بخش‌هایی با ارزش افزوده بالا و صادرات دانش‌محور (نظیر فناوری‌های نرم، قطعات پیشرفته الکترونیک، صنایع دارویی و پتروشیمی) با سطح تکنولوژی بالا) می‌تواند ایران را به بازیگری گریزناپذیر در بازار جهانی تبدیل کند. موازی با این سیاست تولیدی، تقویت لجستیک داخلی و توسعه ظرفیت بنادر ملی برای کاهش اتکا به هاب‌های واسط نظیر بنادر کشورهای همسایه ضروری است. در شرایطی که مسیرها و کریدورهای ترانزیتی منطقه دستخوش تغییرات ژئوپلیتیک مونداری هستند، ایجاد هاب‌های ترانزیتی داخلی می‌تواند موقعیت ژئواکونومیک ایران را تثبیت کند. در نهایت، تمام این اقدامات باید با فرآیند مستندسازی کامل هزینه‌ها و شواهد تحریمی همراه باشد تا بسترهای لازم برای پیگیری‌های حقوقی و درخواست غرامت یا جبران خسارت در مجامع بین‌المللی به‌طور سیستماتیک فراهم شود.